

arbeidsrechtbank Antwerpen
afdeling Turnhout

Griffie Turnhout

[REDACTED]

792 Ger. W. * 02-N * * 21/164/A

Afz.: arbeidsrechtbank, Kasteelplein 11, 2300 TURNHOUT - (meulion)

IBAN: BE08 6792 0090 7713

BIC: PCHQBEBB

V [REDACTED] P [REDACTED]

[REDACTED]

TURNHOUT, 29/06/2021

ONZE REFERTE

Nr.: 21/164/A

UW REFERTE

Partij: V [REDACTED]

Ref. partij:

Advocaat:

Ref. advocaat:

BIJLAGE

BETREFT

KENNISGEVING BIJ GERECHTSBRIEF - art. 792 Ger.W.:

Rolnr.: 21/164/A

V [REDACTED] F [REDACTED] t/ OCMW MOL

Aard: maatschappelijke integratie (tewerkstelling en/of

Datum beslissing: 24/06/2021

Geachte M.,

In uitvoering van artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek stuur ik u als bijlage een afschrift van het vonnis uitgesproken in hogergenoemde zaak.

Indien u de getroffen beslissing wilt aanvechten kan u tegen dit vonnis HOGER BEROEP instellen bij het arbeidshof Antwerpen, Cockerillkaai 39 te 2000 Antwerpen (artikelen 1050 tot 1072bis van het Gerechtelijk Wetboek). De wettelijke bepalingen ter zake kan u op de keerzijde lezen.

Hoogachtend,
De griffier,

Artikel 1050 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt hierover het volgende:

In alle zaken kan hoger beroep worden ingesteld zodra het vonnis is uitgesproken, zelfs al is dit een verstekvonnis.

Tegen een beslissing inzake bevoegdheid of, tenzij de rechter ambtshalve of op verzoek van een van de partijen anders bepaalt, een beslissing alvorens recht te doen kan slechts hoger beroep worden ingesteld samen met het hoger beroep tegen het eindvonnis.

Artikel 1051, eerste lid van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt hierover het volgende:

De termijn om beroep aan te tekenen is ÉÉN MAAND te rekenen vanaf de betekening van het vonnis of kennisgeving ervan overeenkomstig artikel 792, tweede en derde lid.

De termijn van beroep wordt eventueel verlengd overeenkomstig artikel 55 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het verzoekschrift in hoger beroep moet voldoen aan de vereisten van artikel 1057 van het Gerechtelijk Wetboek, waarvan de tekst luidt als volgt:

“ Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, vermeldt de akte van hoger beroep op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, de voornaam, het beroep en de woonplaats van eiser in hoger beroep;

3° de naam, de voornaam en de woonplaats, of, bij gebreke van een woonplaats, de verblijfplaats van de gedaagde in hoger beroep;

4° de beslissing waartegen in hoger beroep wordt gekomen;

5° de rechter in hoger beroep;

6° de plaats waar de gedaagde in hoger beroep akte moet laten nemen van zijn verklaring van verschijning;

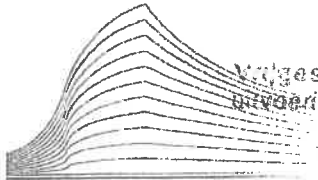
7° de uiteenzetting van de grieven;

8° de plaats, de dag en het uur van verschijning, tenzij hoger beroep is ingesteld bij aangetekend schrijven, in welk geval de griffier de partijen oproept om te verschijnen op de zitting die de rechter bepaalt.

De akte vermeldt eventueel ook de naam van de advocaat van de eiser in hoger beroep.”

OPMERKING:

- Indien de termijn van hoger beroep, voorzien in de art. 1048 en 1051 Ger. W. binnen de gerechtelijke vakantie begint te lopen en ook verstrijkt, wordt hij verlengd tot de vijftiende dag van het nieuwe gerechtelijk jaar, hetzij tot 15 september (art. 50, 2e lid Ger. W.).
- Voor het instellen van hoger beroep kan het nuttig zijn juridisch advies in te winnen.

AFSCHRIFT

Volgesteld van griffierecht. Ter kennis gebracht in
bevordering van artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek.

Repertoriumnummer 21/1956
Datum van uitspraak 24 juni 2021
Rolnummer 21/164/A
Materie: maatschappelijke integratie

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
<i>op</i> €	<i>op</i> €
Rechtsmiddelen	

**arbeidsrechtbank Antwerpen
afdeling Turnhout**

Vonnis

Tweede kamer

In de zaak:

F. V. [REDACTED]
rijksregisternummer [REDACTED]
[REDACTED]

Eisende partij in persoon verschenen ter zitting.

tegen

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN MOL

ondernemingsnummer 0212.199.673.

met zetel te 2400 MOL, Jacob Smitslaan 22.

Verwerende partij, verder 'OCMW Mol'

Vertegenwoordigd door mevrouw PEETERS M., jurist bij volmacht.

1. Procedure

De rechtbank past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe en meer in het bijzonder de artikelen 2, 34, 35, 36 en 37.

De stukken van het geding werden gevoegd bij het dossier van rechtspleging en vermeld op de inventaris ervan.

De rechtbank heeft de partijen gehoord op de openbare terechtzitting van 22 april 2021.

De arbeidsauditeur, B. W. [REDACTED], gaf namens het openbaar ministerie een schriftelijk advies na hogervermelde terechtzitting. Hierop volgde een schriftelijke repliek van de heer V. [REDACTED].

2. Voorwerp van de vordering

Bij verzoekschrift en conclusie neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, op 8 maart 2021 vorderde de heer V. [REDACTED]:

- de vernietiging van de beslissing van het OCMW van 7 januari 2021;
- de terugvordering van verweerster ongegrond en nietig te verklaren;
- het tekort aan betaling vermeerderd met intresten;
- de herziening van het vonnis van 8 juni 2017;

- vergoeding vermeerderd met intresten door de gemaakte schulden/leningen voortvloeiende uit het ontoereikend bestaansminimum opgelegd door verweester per vonnis van 8 juni 2017;
- het toekennen van de geweigerde installatiepremie vermeerderd met intresten
- de toepassing van art. 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 voor valse verklaringen;
- kosten als naar recht voor OCMW Mol.

Op 25 maart 2021 maakte het OCMW Mol haar administratief dossier met haar standpunt met betrekking tot de ontvankelijkheid en de grond van de zaak over.

Bij aanvullende conclusie, neergelegd ter griffie op 9 april 2021, vorderde de heer V. [REDACTED] tevens de vernietiging van de beslissing van 18 maart 2021, herhaalde de reeds gemaakte vorderingen en stelde daarnaast nog de volgende bijkomende vorderingen:

- medische kosten hoorapparaat;
- terugvordering treinticket van 17,60 €;
- terugvordering onroerend goed op tekorten leefloon vanaf april 2016 tot op heden, vermeerderd met intresten;
- vergoeding per dag indien verweester uitstel of hoger beroep aantekent.

3. Feiten en voorgaanden

Aan de heer V. [REDACTED] werd reeds vanaf 3 februari 2015 het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van een leefloon voor alleenstaanden (leefloon categorie 2) toegekend. Bij beslissing van 18 april 2016 werd het recht op maatschappelijke integratie van een leefloon terug ingetrokken, werd de niet terugvorderbare steun voor de kosten van computer en internet ingetrokken en werd het toegekende leefloon en de toegekende steun voor de kosten voor computer en internet teruggevorderd.

Tegen deze beslissing tekende de heer V. [REDACTED] beroep aan en bij vonnis van deze rechtbank van 9 maart 2017 werd de beslissing van 18 april 2016 vernietigd en werd er voor recht gezegd dat er niet kon worden overgegaan tot terugvordering van het leefloon toegekend vanaf 1 mei 2015 en de niet terugvorderbare steun voor de kosten van computer en internet.

De debatten werden heropend om OCMW Mol toe te laten een herberekening bij te brengen om na te kunnen gaan of de heer V. [REDACTED] recht had op een leefloon vanaf 1 april 2016. Bij deze herberekening diende onder andere rekening te worden gehouden met de makelaarskosten voor de verkoop van de handelszaak van de heer V. [REDACTED] en het bedrag van € 48 000 dat de heer V. [REDACTED] leende van zijn moeder voor de aankoop van zijn handelszaak en welk bedrag hij na verkoop van de woning terugbetaalde aan zijn moeder op 29 november 2011.

De heer V. verklaarde zich akkoord met de herberekening en bij vonnis van 8 juni 2017 werd beslist dat de heer V. gerechtigd is op achterstallen leefloon tot 30 april 2017 voor een totaal bedrag van € 8.225,38.

De heer V. kreeg verder leefloon toegekend maar in december 2020 ging OCMW Mol over tot herziening van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van een leefloon.

Een eerste beslissing van 7 januari 2021 luidt als volgt:

" ...

Betreft: administratieve beslissing

Verdere bepaling van de steun:

Er wordt akkoord verleend voor de herziening van het leefloon voor de periode vanaf 26 februari 2016 tot en met 31 december 2019, rekening houdende met de ontvangen regelmatige giften.

Motivering:

De ontvangen betalingen worden beschouwd als regelmatige gift en dienen overeenkomstig art. 22,§1.j) van het KB van 11.07.2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie, in aanmerking genomen te worden voor de berekening van het leefloon.

Betreft: herziening van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Een leefloon categorie alleenstaande wordt verlengd vanaf 16 januari 2021.

Het bedrag leefloon alleenstaande bedraagt maximum 11.816,14 euro per jaar of 984,68 euro per maand zonder rekening te houden met mogelijke inkomsten.

Dit betekent dat u vanaf 16 januari 2021 recht hebt op een bedrag van 831,44 euro per maand, rekening houdende met het onroerende goed, maar zonder rekening te houden met eventuele inkomsten uit giften.

Aangezien u beschikt over maandelijks wisselende inkomsten uit giften, zal het bedrag leefloon maandelijks herberekend worden.

dient hiervoor maandelijks uw inkomsten binnen te brengen.

Na berekening van het leefloon op basis van uw inkomsten wordt het leefloon overgeschreven op uw rekening.

Per trimester wordt u een overzicht van de berekeningen leefloon opgestuurd.

Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Het leefloon van 1 januari 2020 tot en met 30 november 2020 wordt gedeeltelijk teruggevorderd omwille van ontvangen giften.

Berekeningswijze:

Er is maandelijks recht op een leefloon alleenstaande. Er moet hierbij rekening gehouden worden met de niet vrijgestelde roerende inkomsten (2.488,83 euro op jaarbasis tot 16 januari 2020 en 2.288,83 euro vanaf 16 januari 2020) en diverse inkomsten (7.178,16 euro op jaarbasis).

Na herberekening van het leefloon naar aanleiding van de diverse inkomsten heeft u voor de periode van 1 januari tot en met 30 november 2020 6.580,00 euro teveel leefloon ontvangen. Voor deze periode is er recht op 2.053,45 euro leefloon en u hebt 8.633,45 euro leefloon ontvangen. Het totaal verschuldigd bedrag van 6.580,00 euro dient volledig terugbetaald te worden. Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 7 januari 2020 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2020 (met een jaarbedrag van 9242,47 euro).

*De terugvordering heeft betrekking op de periode van 1 januari 2020 tot en met 30 november 2020 van deze toekenning en start op 7 februari 2021.
Er zal eenmalig 6.580,00 euro van u worden gevorderd.*

Motivering:

De uitvoering van de beslissing(en) tot terugvordering gaat in na een termijn van één maand beginnend op de datum van onderhavige kennisgeving. Gedurende die termijn, kunt u een met redenen omkleed voorstel tot terugbetaling in schijven indienen. U kunt het OCMW tevens schriftelijk verzoeken om geheel of gedeeltelijk af te zien van de terugvordering. In dat geval kan het OCMW slechts overgaan tot terugvordering na haar beslissing bevestigd te hebben met een nieuwe beslissing die u per aangetekende zending zal meegedeeld worden."

Op 18 maart 2021 volgt een tweede beslissing:

" ...

Betreft: administratieve beslissing

Verdere bepaling van de steun:

De herziening van het leefloon van de maand december 2019 kan niet gebeuren omwille van het ontbreken van de gevraagde gegevens, zijnde rekeninguittreksels voor de periode 1 december 2019 tot en niet 31 december 2019. Deze uittreksels dienen bezorgd te worden voor datum van 31 maart 2021.

Motivering:

Het niet bezorgen van de gevraagde gegevens kan aanleiding zijn tot stopzetting van het leefloon omwille van onvoldoende medewerking in het financieel onderzoek van het recht op maatschappelijke integratie.

Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Het leefloon wordt voor de periode van april 2016 tem december 2016 gedeeltelijk teruggevorderd omwille van ontvangen schenkingen van de moeder voor een totaalbedrag van 12.150,00 euro. De som van 12.150,00 euro kan om deze reden beschouwd worden als regelmatige gift en dient overeenkomstig art.22.§1.j) van het KB van 11.07.2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wel in aanmerking te worden genomen voor de berekening van het leefloon.

Bij de berekening van het leefloon wordt ook rekening gehouden met inkomsten uit onroerende goederen.

Voor de maanden april, juni, juli, augustus, september, oktober, november en december 2016 waren de maandelijkse schenkingen hoger dan het bedrag leefloon waarop recht was, namelijk

613,82 euro voor april 2016 (schenking ter waarde van 2.800,00 euro)

630,83 euro voor juni 2016 (schenking ter waarde van 900,00 euro)

630,83 euro voor juli 2016 (schenking ter waarde van 1.200,00 euro)

630,83 euro voor augustus 2016 (schenking ter waarde van 900,00 euro)

630,83 euro voor september 2016 (schenking ter waarde van 1.050 euro)

630,83 euro voor oktober 2016 (schenking ter waarde van 1.200,00 euro)

630,83 euro voor november 2016 (schenking ter waarde van 1.200,00 euro) 630,83 euro voor december 2016 (schenking ter waarde van 2.500,00 euro) Deze bedragen leefloon worden dan ook volledig teruggevorderd.

Voor mei 2016 werd een schenking ontvangen van 400,00 euro waardoor er recht is op 213,82 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 613,82 euro.

Voor deze maand wordt er 400,00 euro teruggevorderd.

Het totaal verschuldigd bedrag van 5.429,63 euro voor de periode van april tot en met december 2016 dient volledig terugbetaald te worden.

Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 19 juni 2017 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf april 2016 (met een jaarbedrag van 7365,80 euro).

De terugvordering heeft betrekking op de periode van 1 april 2016 tot en met 31 december 2016 van deze toekenning.

Er zal eenmalig 5 429,63 euro van u worden gevorderd.

Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Het leefloon wordt voor de periode van januari tot en met december 2017 gedeeltelijk teruggevorderd omwille van ontvangen schenkingen van de moeder voor een totaalbedrag van 9.245,00 euro voor deze periode.

De som van 9.245,00 euro kan om deze reden beschouwd worden als regelmatige gift en dient overeenkomstig art. 22.§1.j) van het KB van 11.07.2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wel in aanmerking te worden genomen voor de berekening van het leefloon. Bij de berekening van het leefloon wordt ook rekening gehouden met inkomsten uit onroerende goederen.

Voor de maanden januari tot en met juni 2017, september tot en met oktober 2017 en december 2017 waren de maandelijkse schenkingen hoger dan het bedrag leefloon waarop recht was, namelijk

639,43 euro voor januari 2017 (schenking ter waarde van 1.000,00euro)

647,50 euro voor februari 2017 (schenking ter waarde van 1.000,00euro)

647,50 euro voor maart 2017 (schenking ter waarde van 1.825,00euro)

647,50 euro voor april 2017 (schenking ter waarde van 1.000,00euro)

647,50 euro voor mei 2017 (schenking ter waarde van 850,00euro) 6

64,83 euro voor juni 2017 (schenking ter waarde van 850,00euro)

672,80 euro voor september 2017 (schenking ter waarde van 700,00euro)

672,80 euro voor oktober 2017 (schenking ter waarde van 700,00euro)

672,80 euro voor december 2017 (schenking ter waarde van 1.320,00euro)

Deze bedragen leefloon worden dan ook volledig teruggevorderd.

Voor de maanden juli, augustus en november 2017 waren er geen schenkingen en blijft de oorspronkelijke berekening leefloon behouden.

Het totaal verschuldigd bedrag van 5.912,66 euro dient volledig terugbetaald te worden.

Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 19 juni 2017 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2017 (met een jaarbedrag van 7769,97 euro).

De terugvordering heeft betrekking op de periode van 1 januari 2017 tot en met 31 december 2017 van deze toekenning.

Er zal eenmalig 5 912,66 euro van u worden gevorderd.

Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Het leefloon wordt voor de periode van januari 2018 tot en met december 2018 gedeeltelijk teruggevorderd omwille van ontvangen schenkingen van de moeder voor een totaalbedrag van 4.393,78 euro.

De som van 4.393,78 euro kan om deze reden beschouwd worden als regelmatige gift en dient overeenkomstig art. 22.§1 j) van het KB van 11.07.2002 houdende het algemeen reglement

betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wel in aanmerking te warden genomen voor de berekening van het leefloon.

Bij de berekening van het leefloon wordt ook rekening gehouden met inkomsten uit onroerende goederen.

Voor de maanden januari en april 2018 waren de maandelijkse schenkingen hoger dan het bedrag leefloon waarop recht was, namelijk

681,40 euro voor januari 2018 (schenking ter waarde van 750,00 euro)

689,46 euro voor april 2018 (schenking ter waarde van 726,18 euro)

Deze bedragen leefloon worden dan ook volledig teruggevorderd.

Voor februari 2018 werd een schenking ontvangen van 450,00 euro waardoor er recht is op 239,46 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 689,46 euro. Voor deze maand wordt er 450,00 euro teruggevorderd.

Voor maart 2018 werd een schenking ontvangen van 17,60 euro waardoor er recht is op 671,86 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 689,46 euro. Voor deze maand wordt er 17,60 euro teruggevorderd.

Voor juni 2018 werd een schenking ontvangen van 500,00 euro waardoor er recht is op 189,46 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 689,46 euro. Voor deze maand wordt er 500,00 euro teruggevorderd. Voor juli 2018 werd een schenking ontvangen van 300,00 euro waardoor er recht is op 389,46 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 689,46 euro. Voor deze maand wordt er 300,00 euro teruggevorderd. Voor augustus 2018 werd een schenking ontvangen van 350,00 euro waardoor er recht is op 339,46 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 689,46 euro. Voor deze maand wordt er 350,00 euro teruggevorderd.

Voor september en oktober 2018 werd een schenking ontvangen van 300,00 euro per maand waardoor er recht is op 407,28 euro leefloon per maand in plaats van het ontvangen bedrag van 707,28 euro. Voor deze maanden wordt er 300,00 euro per maand teruggevorderd.

Voor november 2018 werd een schenking ontvangen van 200,00 euro waardoor er recht is op 507,28 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 707,28 euro,

Voor deze maand wordt er 200,00 euro teruggevorderd.

Voor december 2018 werd een schenking ontvangen van 500,00 euro waardoor er recht is op 207,28 euro leefloon per maand in plaats van het ontvangen bedrag van 707,28 euro.

Voor deze maand wordt er 500,00 euro teruggevorderd.

Het totaal verschuldigd bedrag van 4.288,46 euro dient volledig terugbetaald te worden.

Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 6 februari 2018 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2018 (met een jaarbedrag van 8273,55 euro).

De terugvordering heeft betrekking op de periode van 1 januari 2018 tot en met 31 december 2018 van deze toekenning.

Er zal eenmalig 4 288,46 euro van u worden gevorderd.

Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Het leefloon wordt voor de periode van januari 2019 tot en met november 2019 gedeeltelijk teruggevorderd omwille van ontvangen schenkingen van de moeder voor een totaalbedrag van 5.185,00 euro.

De som van 5.185,00 euro kan om deze reden beschouwd worden als regelmatige gift en dient overeenkomstig art. 22.§1.j) van het KB van 11.07.2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie, wel in aanmerking te warden genomen voor de berekening van het leefloon.

Bij de berekening van het leefloon wordt ook rekening gehouden met inkomsten uit onroerende goederen.

Voor de maanden juli en oktober 2019 waren de maandelijkse schenkingen hoger dan het bedrag leefloon waarop recht was, namelijk

742,16 euro voor juli 2019 (schenking ter waarde van 1.350,00 euro)
742,16 euro voor oktober 2019 (schenking ter waarde van 1.860,00 euro)
Deze bedragen leefloon worden dan ook volledig teruggevorderd.
Voor januari 2019 werd een schenking ontvangen van 550,00 euro waardoor er recht is op 165,88 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 715,88 euro. Voor deze maand wordt er 550,00 euro teruggevorderd.
Voor februari 2019 werd een schenking ontvangen van 250,00 euro waardoor er recht is op 473,95 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 723,95 euro.
Voor deze maand wordt er 250,00 euro teruggevorderd.
Voor maart 2019 werd een schenking ontvangen van 300,00 euro waardoor er recht is op 423,95 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 723,95 euro.
Voor deze maand wordt er 300,00 euro teruggevorderd.
Voor april 2019 werd een schenking ontvangen van 200,00 euro waardoor er recht is op 523,95 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 723,95 euro.
Voor deze maand wordt er 200,00 euro teruggevorderd.
Voor mei 2019 werd een schenking ontvangen van 250,00 euro waardoor er recht is op 473,95 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 723,95 euro.
Voor deze maand wordt er 250,00 euro teruggevorderd.
Voor juni 2019 werd een schenking ontvangen van 200,00 euro waardoor er recht is op 523,95 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 723,95 euro.
Voor deze maand wordt er 200,00 euro teruggevorderd.
Voor augustus 2019 werd een schenking ontvangen van 75,00 euro waardoor er recht is op 667,16 euro leefloon in plaats van het ontvangen bedrag van 742,16 euro.
Voor deze maand wordt er 75,00 euro teruggevorderd.
Voor september 2019 werd een schenking ontvangen van 150,00 euro waardoor er recht is op 592,16 euro leefloon per maand in plaats van het ontvangen bedrag van 742,16 euro.
Voor deze maand wordt er 150,00 euro teruggevorderd.
Het totaal verschuldigd bedrag van 3.459,32 euro dient volledig terugbetaald te worden.
Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 17 december 2018 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2019 (met een jaarbedrag van 8 687,36 euro).
De terugvordering heeft betrekking op de periode van 1 januari 2019 tot en met 30 november 2019 van deze toekenning.
Er zal eenmalig 3 459,32 euro van u worden gevorderd.

Betreft: terugvordering van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van leefloon

Verdere bepaling van de steun:

Het leefloon van december 2020 wordt gedeeltelijk teruggevorderd omwille van ontvangen inkomsten uit schenking van de moeder, namelijk 100,00 euro voor de maand december 2020.

Na herberekening is er voor december 2020 recht op 689,01 euro leefloon.

Er werd reeds 789,01 euro leefloon uitbetaald.

Het teveel uitbetaalde leefloon van 100,00 dient volledig terugbetaald te worden.

Deze terugvordering vloeit voort uit een toekenning van 7 januari 2020 waarin een leefloon aan u werd toegekend vanaf 16 januari 2020 (met een jaarbedrag van 9242,47 euro).

De terugvordering heeft betrekking op de periode van 1 december 2020 tot en met 31 december 2020 van deze toekenning.

Er zal eenmalig 100,00 euro van u worden gevorderd."

De heer V. is het niet eens met de beslissing van 7 januari 2021 en legt een verzoekschrift neer ter griffie op 8 maart 2021 waarin hij onder andere de vernietiging van

deze beslissing vordert. Bij conclusie neergelegd ter griffie op 9 april 2021 verzoekt hij tevens om de vernietiging van de beslissing van 18 maart 2021.

4. Beoordeling

4.1. Ontvankelijkheid

Het beroep werd naar vorm en tijd regelmatig ingesteld voor zover gericht tegen de beslissing van OCMW Mol van 7 januari 2021. Bij conclusie van 9 april 2021 vordert de heer V. tevens de vernietiging van de beslissing van 18 maart 2021. In toepassing van artikel 807 Ger.W. kan een vordering die reeds aanhangig is, uitgebreid of gewijzigd worden, indien de oorzaak van de vordering niet gewijzigd wordt. Gezien dit hier niet het geval is, is ook deze vordering ontvankelijk.

De heer V. vordert eveneens de herziening van het vonnis van 8 juni 2017. Nu dit vonnis kracht van gewijsde heeft verkregen in toepassing van artikel 28 Ger.W. kan er geen sprake zijn van een herziening en is de vordering onontvankelijk.

De heer V. vordert verder nog de toekenning van de terugbetaling van medische kosten evenals de toekenning van een installatiepremie. Deze vorderingen zijn onontvankelijk wegens laattijdigheid. OCMW Mol nam in verband met deze vorderingen respectievelijk een beslissing op 19 december 2019 (stuk 17 stukkenbundel van de heer V.) en 5 mei 2015 (stuk 27 stukkenbundel van de heer Verrees). De heer V. telde geen beroep in binnen de door de wet voorziene termijn van 3 maanden.

Tenslotte vordert de heer V. toepassing te maken van de artikelen 30 en 31 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (RMI-wet) voor valse verklaringen.

Het sanctiemechanisme omschreven in voormelde artikelen is van toepassing op personen die recht hebben op maatschappelijke integratie. Het zijn geen sancties die kunnen worden opgelegd aan een OCMW.

Deze vordering is dan ook onontvankelijk wegens het gebrek aan belang omschreven in de artikelen 17 en 18 Ger.W.

4.2. Ten gronde

De heer V. stelt dat hij noch voor de vergadering van het Bijzonder Comité Sociale Dienst (BCSD) van 7 januari 2021 noch voor de vergadering van 18 februari 2021 werd uitgenodigd om zich te verdedigen, noch vooraf te kennen werd gegeven dat er een herziening ging gebeuren. Hij is van mening dat zijn rechten hierdoor geschonden zijn.

Hij is tevens van mening dat OCMW Mol niet op afdoende wijze aantoont dat de gelden die hij ontvangt van zijn moeder giften zouden zijn en geen leningen.

Aangaande de hoorplicht bepaalt artikel 20 van de RMI-wet het volgende:

“Het centrum moet de betrokkene horen, indien hij hierom verzoekt, alvorens een beslissing te nemen met betrekking tot :

- de toekenning, weigering of herziening van een leefloon, een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie of een maatschappelijke integratie door tewerkstelling;*
- de sancties bedoeld in artikel 30, §§ 1 en 2;*
- de terugvordering ten laste van een persoon die het leefloon heeft genoten.*

Het centrum moet de betrokkene in kennis stellen van dit recht, overeenkomstig de modaliteiten bepaald door de Koning.

De betrokkene wordt gehoord door hetzij de raad, hetzij het bevoegde orgaan met beslissingsbevoegdheid in het concrete geval.

De betrokkene die wordt gehoord kan zich bij de uitoefening van zijn recht om te worden gehoord, laten bijstaan of vertegenwoordigen door een persoon naar zijn keuze.”

Artikel 7 van het KB van 11 juli 2002 houdende het algemeen reglement betreffende het recht op maatschappelijke integratie (RMI-besluit) preciseert op welke wijze de betrokkene in kennis moet worden gesteld van zijn recht om gehoord te worden:

“De aanvrager moet tijdens het onderzoek schriftelijk worden ingelicht over de mogelijkheid die hij heeft gehoord te worden vooraleer de beslissing ten zijnen opzichte genomen wordt.

De informatie over het recht om gehoord te worden zoals voorzien in artikel 20 van de wet moet uitdrukkelijk en in een begrijpelijke taal geschieden.

De mededeling vermeldt uitdrukkelijk de mogelijkheid voor de aanvrager om zich te laten bijstaan of vertegenwoordigen door een persoon van zijn keuze tijdens zijn hoorzitting. Indien de aanvrager schriftelijk de wil uitdrukt om gehoord te worden, deelt het centrum hem de plaats en het tijdstip mee waarop hij zal gehoord worden.”

In het sociaal verslag staat vermeld dat de heer V. niet gehoord wenst te worden. Op de vraag hier de schriftelijke weerslag van bij te brengen, worden er door OCMW Mol drie ontvangsbewijzen neergelegd, met data van 2015, 2016 en 2017. De bestreden beslissingen dateren van 2021.

Het recht om gehoord te worden bestaat naar aanleiding van elke beslissing en moet de vermeldingen van artikel 7 RMI-besluit bevatten. Dergelijk document kan niet voorgelegd worden. Uit niets blijkt dus dat de heer Verrees werd uitgenodigd voor de vergaderingen van het BCSD.

In casu hebben de genomen beslissingen een enorme impact op de situatie van de heer Verrees nu er ingevolge de herzieningsbeslissing en de terugvorderingsbeslissingen een bedrag van meer dan € 25.000 wordt teruggevorderd.

De RMI-wet zelf voorziet niet in een sanctie bij miskennen van de hoorplicht maar algemeen wordt aanvaard dat deze verplichting zo fundamenteel is dat bij schending ervan de rechten van verdediging geschonden zijn en de beslissingen vernietigd moeten worden. Nu de bestreden beslissingen betrekking hebben op de toekenningsvoorwaarden zoals voorzien in de RMI-wet, mag de rechtbank zich niet beperken tot de vernietiging van deze

beslissingen maar moet zij zich in de plaats stellen van OCMW Mol en nagaan of de toekennings- of herzieningsvoorwaarden van de RMI-wet voldaan zijn.

OCMW Mol stelt dat de beslissing tot terugvordering overeenkomstig artikel 24§1 RMI-wet, werd genomen op grond van artikel 22§1 j) van het RMI-besluit.

Zij is van mening dat de gelden die de heer V [REDACTED] van zijn moeder ontvangt, niet kunnen worden aanzien als niet-regelmatige giften en dus mee in aanmerking moeten worden genomen bij de berekening van het leefloon. Zij is van mening hiermee rekening te kunnen houden vanaf april 2016.

Artikel 24 RMI-wet bepaalt:

“§ 1. Het leefloon uitgekeerd met toepassing van deze wet wordt op de betrokkene verhaald :

1° in geval van een herziening met terugwerkende kracht, bedoeld in artikel 22, § 1.

In geval van een vergissing vanwege het centrum kan het centrum ofwel het onverschuldigde terugvorderen, ofwel op eigen initiatief, of op aanvraag van de betrokkene geheel of gedeeltelijk afzien van de terugvordering;

2° indien hij de beschikking krijgt over inkomsten krachtens rechten die hij bezat tijdens de periode waarvoor hem een leefloon werd uitbetaald. In dit geval is de terugvordering beperkt tot beloop van het bedrag waarvoor die inkomsten bij de berekening van het leefloon in aanmerking hadden moeten worden genomen indien hij er te dien tijde reeds de beschikking over zou hebben gehad. In afwijking van artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek treedt het centrum van rechtswege en tot beloop van dat bedrag in de rechten die de begunstigde op de hierboven bedoelde inkomsten kan doen gelden.

§ 2. Buiten de gevallen bedoeld in § 1 is geen terugvordering van het leefloon bij de betrokkene mogelijk. Elke hiermee tegenstrijdige overeenkomst is nietig.

§ 3. De in § 1 vermelde beslissing moet conform zijn aan de bepalingen van artikel 21, §§ 2, 3 en 4.

§ 4. De onverschuldigd betaalde bedragen brengen van rechtswege intrest op vanaf de betaling, indien de onverschuldigde betaling het gevolg is van arglist, bedrog of bedrieglijke handelingen van de belanghebbende persoon.”

Artikel 22 RMI-wet bepaalt:

“§ 1. Onverminderd de wettelijke en reglementaire bepalingen inzake de verjaring, herziet het centrum een beslissing in geval van :

1. gewijzigde omstandigheden die een invloed hebben op de rechten van de persoon;

2. een wijziging van het recht door een wettelijke of reglementaire bepaling;

3. een juridische of materiële vergissing van het centrum;

4. verzuim, onvolledige en onjuiste verklaringen van de persoon.

Met het oog op een eventuele herziening moet de betrokkene onmiddellijk aangifte doen van elk nieuw gegeven dat een weerslag kan hebben op het hem toegekende bedrag of op zijn situatie als rechthebbende.

Met hetzelfde oogmerk moet het centrum geregeld, en minstens om het jaar, nagaan of de toekenningsvoorwaarden vervuld blijven.

§ 2. De beslissing tot herziening heeft uitwerking met ingang van de dag waarop de reden is ontstaan die tot de herziening aanleiding heeft gegeven.

In afwijking van het eerste lid, heeft de herziening uitwerking op de eerste dag van de maand na de kennisgeving in geval van een juridische of materiële vergissing van het centrum wanneer de volgende voorwaarden tegelijkertijd vervuld zijn :

1° het recht op de prestatie is kleiner dan het aanvankelijk toegekende recht;

2° de persoon kon zich niet vergewissen van de vergissing.”

De rechtbank stelt vast dat OCMW Mol niet verduidelijkt op grond van welke van de vier situaties, opgesomd in voornoemd artikel 22§1 RMI-wet, zij de herzieningsbeslissing nam. De rechtbank is van mening dat OCMW Mol deze beslissing enkel kon nemen op basis van gewijzigde omstandigheden die een invloed hebben op de rechten van de persoon. Algemeen wordt aanvaard dat een OCMW tot een herziening kan overgaan als bepaalde omstandigheden, zelfs al zijn deze niet veranderd, vanaf een bepaald ogenblik door het OCMW anders worden geapprecieerd.

OCMW Mol is er al lange tijd van op de hoogte dat de moeder van de heer V. hem financieel steunt, indien nodig. Ter zitting wordt bevestigd dat men deze hulp aanvankelijk als lening aanzag en hierin een afwachtende houding aannam.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat OCMW Mol niet minstens jaarlijks na te gaan of de toekenningsvoorwaarden voor het leefloon nog waren voldaan, overeenkomstig de bepalingen van artikel 22§1 laatste lid RMI-wet.

Bij de bestreden beslissingen wordt er dan beslist over te gaan tot herziening waarbij werd geoordeeld de financiële steun die de moeder van de heer V. gedurende vele jaren voorzag, te aanzien als een regelmatige gift. Er was immers gebleken dat de heer V. deze geleende gelden niet kon terugbetalen met het leefloon dat hij ontvangt. Dit heeft tot gevolg dat deze giften in aanmerking moeten worden genomen als bestaansmiddel bij de berekening van het leefloon.

Zoals eerder aangehaald, wordt algemeen aanvaard dat het OCMW een situatie anders kan gaan appreciëren, zoals in casu het geval, maar dit kan dan enkel voor de toekomst. OCMW Mol kon dus geen herzieningsbeslissing met terugwerkende kracht nemen en ook niet overgaan tot terugvordering van het leefloon vanaf april 2016.

De vordering is dan ook gegrond.

5. Beslissing

Na beraadslaging beslist de rechtbank op tegenspraak, als volgt.

De rechtbank:

- verklaart de vordering ontvankelijk voor zover gericht tegen de beslissingen van OCMW Mol van 7 januari 2021 en 18 maart 2021 en gegrond;
- vernietigt de bestreden beslissingen van OCMW Mol van 7 januari 2021 en 18 maart 2021;

- zegt voor recht dat de heer V [redacted] recht heeft op een leefloon categorie alleenstaande zoals omschreven in de bestreden beslissing van 7 januari 2021 als de verdere bepaling van steun;
- legt de gedingkosten ten laste van OCMW Mol.
- laat de gedingkosten van partijen onvereffend omdat zij geen kostenopgave hebben ingediend.

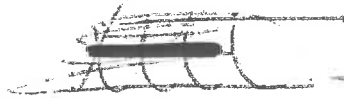
Dit vonnis werd gewezen door:

L. VANERMEN, rechter, voorzitter van de kamer

I. LUYTEN, rechter in sociale zaken, werknemer-bediende

S. MAES, rechter in sociale zaken, werkgever

met bijstand van E. LEEUWS, griffier.

E. LEEUWS

I. LUYTEN

S. MAES

L. VANERMEN

en uitgesproken op 24 juni 2021 in openbare terechtzitting van de Tweede kamer van de arbeidsrechtbank Antwerpen - afdeling Turnhout door L. VANERMEN, rechter, voorzitter van de Tweede kamer, met bijstand van E. LEEUWS, griffier.

E. LEEUWS

L. VANERMEN